

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 30ής Νοεμβρίου 2011 *

Στην υπόθεση T-107/08,

Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ, με έδρα το Ακτιουβέ (Καζακστάν),

ENRC Marketing AG, με έδρα το Klotten (Ελβετία),

εκπροσωπούμενες αρχικώς από τους L. Ruessmann και A. Willems, στη συνέχεια,
από τους Willems και S. De Knop, δικηγόρους,

προσφεύγουσες-ενάγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον J.-P. Hix, επικουρούμενο από τους G. Berrisch και G. Wolf, δικηγόρους, στη συνέχεια,
από τους Hix και B. Driessen, επικουρούμενους από τον Berrisch, δικηγόρο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον H. van Vliet και την K. Talabér-Ritz,

καθών-εναγομένων,

υποστηριζόμενων από

την **Euroalliances**, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους J. Bourgeois, Y. van Gerven και N. McNelis, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1420/2007 του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Καζακστάν και για [τον] τερματισμό της διαδικασίας για τις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου καταγωγής Ουκρανίας (ΕΕ L 317, σ. 5), όσον αφορά τις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου που παράγει η Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ, και, αφετέρου, την καταβολή αποζημίωσης,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Ο. Czúcz (εισηγητή), πρόεδρο, I. Labucka και Δ. Γρατσία, δικαστές,

γραμματέας: N. Rosner, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Μαΐου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 24 Ιουλίου 2006 η Euroalliages υπέβαλε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καταγγελία σχετικά με τις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου (στο εξής: SiMn) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Καζακστάν και Ουκρανίας.
- 2 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2006 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση κινήσεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά εισαγωγές [SiMn] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Καζακστάν και Ουκρανίας (ΕΕ C 214, σ. 14).
- 3 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ (στο εξής: Kazchrome) και ENRC Marketing AG (στο εξής: ENRC) –αντιστοίχως, εταιρία του δικαίου του Καζακστάν και παραγωγός, μεταξύ άλλων, πυριτιομαγγανίου και εταιρία ελβετικού δικαίου δραστηριοποιούμενη στον τομέα της εμπορίας και πωλήσεως του εν λόγω προϊόντος, αμφότερες μέλη του ελεγχόμενου από την Eurasian Natural Resources Corporation plc ομίλου– επέκριναν με το από 14 Σεπτεμβρίου 2006 έγγραφο την κίνηση έρευνας για τον λόγο ότι, κατ' αυτές,

η καταγγελία δεν περιελάμβανε επαρκή στοιχεία αποδεικτικά της υπέρξεως ντάμπινγκ όσον αφορά το SiMn καταγωγής Καζακστάν και της σημαντικής ζημίας που αυτό προξένησε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

- 4 Στις 25 Ιουλίου 2007 η Επιτροπή κοινοποίησε στις προσφεύγουσες τα προσωρινά πορίσματά της. Έταξε στους ενδιαφερόμενους προθεσμία έως την 8η Αυγούστου 2007 για την υποβολή σχολίων όσον αφορά το συγκεκριμένο έγγραφο. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στις 14 Αυγούστου 2007.
- 5 Στις 5 Οκτωβρίου 2007 η Επιτροπή συνέταξε το τελικό ενημερωτικό έγγραφο. Έταξε στους ενδιαφερόμενους προθεσμία έως την 15η Οκτωβρίου 2007 για την υποβολή σχολίων όσον αφορά το συγκεκριμένο έγγραφο. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στις 15 Οκτωβρίου 2007.
- 6 Με το από 31 Οκτωβρίου 2007 έγγραφο η Επιτροπή απέστειλε το αναθεωρημένο τελικό ενημερωτικό έγγραφο στις προσφεύγουσες. Στις προσφεύγουσες και στους λοιπούς ενδιαφερόμενους τάχθηκε προθεσμία λήγουσα στις 12 μ.μ. της 12ης Νοεμβρίου 2007, προκειμένου να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις αρχικές τους παρατηρήσεις στις 7 Νοεμβρίου 2007. Στις 12 Νοεμβρίου 2007 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν συμπληρωματικές παρατηρήσεις στο τελικό αναθεωρημένο ενημερωτικό έγγραφο.
- 7 Στις 4 Δεκεμβρίου 2007 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1420/2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Καζακστάν και για τερματισμό της διαδικασίας για τις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου καταγωγής Ουκρανίας (ΕΕ L 317, σ. 5, στο εξής: επίμαχος κανονισμός).

8 Στην παράγραφο 1 του πρώτου του άρθρου, ο επίμαχος κανονισμός ορίζει:

«Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές [SiMn] (συμπεριλαμβανομένου του σιδηροπυριτιομαγγανίου) το οποίο υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 7202 30 00 και ex 8111 00 11 (κωδικός TARIC 8111 00 11 10), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Καζακστάν.»

9 Κατά τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 1 του επίμαχου κανονισμού, ο συντελεστής του δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας», πριν από την επιβολή δασμού, για τις εισαγωγές καταγωγής Καζακστάν ανέρχεται σε 6,5%.

10 Με την απόφαση 2007/789/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2007, για την αναστολή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον [επίμαχο κανονισμό] στις εισαγωγές [SiMn] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Καζακστάν (ΕΕ L 317, σ. 79), ο δασμός αντιντάμπινγκ ανεστάλη για περίοδο εννέα μηνών.

11 Με το από 5 Δεκεμβρίου 2007 έγγραφο η Επιτροπή απάντησε στις παρατηρήσεις των προσφευγουσών στις 7 και 12 Νοεμβρίου 2007.

12 Η αναστολή δυνάμει της αποφάσεως 2007/789 παρατάθηκε έως τις 6 Σεπτεμβρίου 2009 από τον κανονισμό (ΕΚ) 865/2008 του Συμβουλίου, της 27ης Αυγούστου 2008, για παράταση της αναστολής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον [επίμαχο κανονισμό] στις εισαγωγές [SiMn], καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Καζακστάν (ΕΕ L 237, σ. 1).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 29 Φεβρουαρίου 2008, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 14 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Ιουνίου 2008, η Euroalliances ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ του Συμβουλίου και της Επιτροπής.
- 15 Με την από 19 Ιανουαρίου 2009 διάταξη ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτή την εν λόγω παρέμβαση όσον αφορά το ακυρωτικό αίτημα και την απέρριψε όσον αφορά το αίτημα αποζημιώσεως.
- 16 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Πρωτοδικείου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τρίτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 17 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 18ης Μαΐου 2011.
- 18 Οι προσφεύγουσες ζητούν κατ' ουσίαν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον επίμαχο κανονισμό, καθόσον επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών SiMn που αυτή παράγει και/ή πωλεί·

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν εις ολόκληρον και νομιμοτόκως αποζημίωση στις προσφεύγουσες για τη ζημία που υπέστησαν λόγω της ενάρξεως έρευνας και της εκδόσεως του επίμαχου κανονισμού.

— να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

19 Το Συμβούλιο ζητεί, κατ' ουσία, από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή.

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

20 Η Επιτροπή ζητεί, κατ' ουσία, από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει ως απαράδεκτα τόσο το ακυρωτικό αίτημα όσο και το αίτημα αποζημιώσεως.

— επικουρικώς, να απορρίψει τα δύο αιτήματα ως αβάσιμα.

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

21 Η Euroalliances ζητεί, κατ' ουσία, από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει το ακυρωτικό αίτημα·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

22 Στην επ' ακροατηρίου συζήτηση οι προσφεύγουσες απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, επεσήμαναν, αφενός, ότι με το ακυρωτικό αίτημα ζητήθηκε η ακύρωση του επίμαχου κανονισμού μόνον καθ' ο μέρος αυτός αφορά τις εισαγωγές SiMn που παράγει η Kazchrome και, αφετέρου, ότι το αποζημιωτικό αίτημα στρεφόταν αποκλειστικώς κατά του Συμβουλίου.

23 Εξάλλου, σε απάντηση επίσης προς ερώτημα του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγουσες διευκρίνισαν ότι το αίτημά τους να τηρηθεί το απόρρητο έναντι της Euroalliances έπρεπε να θεωρηθεί ότι, όσον αφορά το αποζημιωτικό αίτημα, αφορά τα πραγματικά περιστατικά της εν λόγω αιτήσεως και όχι τη νομική επιχειρηματολογία.

Σκεπτικό

Όσον αφορά το ακυρωτικό αίτημα

24 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό του ακυρωτικού αιτήματος, καθ' ο μέρος στρέφεται κατ' αυτής, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε από το Συμβούλιο.

- 25 Οι προσφεύγουσες δεν διατύπωσαν, συναφώς, επιχειρήματα.
- 26 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το αίτημα ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι απαράδεκτο, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της Επιτροπής, εφόσον τον εν λόγω κανονισμό εξέδωσε αποκλειστικώς το Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, ο ρόλος της Επιτροπής στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ εντάσσεται στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του Συμβουλίου. Είναι επιφορτισμένη με τη διεξαγωγή ερευνών και με την έκδοση αποφάσεως βάσει των ερευνών αυτών σχετικά με το αν θα περατώσει τη διαδικασία ή, αντιθέτως, αν θα τη συνεχίσει, είτε λαμβάνοντας προσωρινά μέτρα είτε προτείνοντας στο Συμβούλιο τη θέσπιση οριστικών μέτρων όπως ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Στο Συμβούλιο εναπόκειται, ωστόσο, να αποφανθεί οριστικά, το όργανο αυτό δε μπορεί να μην λάβει καμία απόφαση αν διαφωνεί με την Επιτροπή ή, αντιθέτως, να λάβει απόφαση βάσει των προτάσεών της (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1987, 150/87, *Nashua* κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4421, σκέψεις 6 και 7 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 27 Προς στήριξη του αιτήματός τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν δώδεκα λόγους ή ομάδες λόγων.
- 28 Πρέπει να εξετασθεί εξ αρχής η τέταρτη ομάδα λόγων σχετικά με τη σύγκριση της κανονικής αξίας με την τιμή εξαγωγής, καθώς και η πέμπτη ομάδα λόγων σχετικά με τον υπολογισμό της υποτιμολογήσεως.

Όσον αφορά την τέταρτη ομάδα λόγων σχετικά με τη σύγκριση της τιμής εξαγωγής με την κανονική αξία

- 29 Οι προσφεύγουσες προέβαλαν, μεταξύ άλλων, ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως και παρέβη τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96, του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ

1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε (στο εξής: βασικός κανονισμός) [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22)], και συγκεκριμένα το άρθρο του 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι' [ήδη άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι', του κανονισμού 1225/2009], προσαρμόζοντας προς τα κάτω την τιμή εξαγωγής της Kazchrome λόγω της υποτιθέμενης υπέρξεως προμηθειών, καθότι η δεύτερη ασκεί δραστηριότητες παρόμοιες με αυτές αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας.

- 30 Το Συμβούλιο διατείνεται, αφενός, ότι η παρατιθέμενη στον προσβαλλόμενο κανονισμό αιτιολογία ήταν επαρκής, ιδίως αν ληφθούν υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και η ανταλλαγή μεταξύ της Επιτροπής και των προσφευγουσών αλληλογραφία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, αφετέρου, ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμώσεως προβαίνοντας στην επίμαχη προσαρμογή και ότι, ως εκ τούτου, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι', του βασικού κανονισμού.
- 31 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, δεδομένου ότι το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-76/01 P, Eurocoton κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-10091, σκέψη 88 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

32 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. [...]

Όταν πληρούνται οι προκαθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, όσον αφορά τους ακόλουθους παράγοντες.

[...]

ι) Προμήθειες

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές στις προμήθειες που έχουν καταβληθεί σε σχέση με τις υπό εξέταση πωλήσεις.

Ο όρος “προμήθειες” εννοείται ως το περιθώριο κέρδους ενός εμπόρου του προϊόντος ή του ομοειδούς προϊόντος αν οι εργασίες αυτού του εμπόρου είναι παρόμοιες με εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας.

[...]»

- 33 Εν προκειμένω, από την αιτιολογική σκέψη 67 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, επειδή η Kazchrome εξήγαγε το υπό εξέταση προϊόν στην Κοινότητα μέσω της ENRC, συνδεδεμένης εμπορικής εταιρείας που έχει την έδρα της σε τρίτη χώρα, η τιμή εξαγωγής καθορίστηκε με βάση την τιμή μεταπώλησης που κατέβαλε η ENRC στον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη στην Κοινότητα.
- 34 Στις αιτιολογικές σκέψεις 73 έως 75 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο έκρινε ότι, για τη διεξαγωγή δίκαιης συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, είναι σκόπιμες οι προσαρμογές της τιμής εξαγωγής όπως ορίστηκε στην αιτιολογική σκέψη 67, ιδίως λαμβανομένων υπόψη των προμηθειών. Συναφώς, διαπίστωσε ότι στο πλαίσιο της ροής πωλήσεων της προς την Κοινότητα, οι λειτουργίες της ENRC ήταν παρόμοιες με εκείνες αντιπροσώπου που εργάζεται βάσει προμήθειας και ότι η ENRC δεν αποτελούσε μέρος του διαύλου εγχώριων πωλήσεων της Kazchrome.
- 35 Σε απάντηση προς ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε ότι, όπως προκύπτει σαφώς και από την αιτιολογική σκέψη 74 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η αναφορά στο πλαίσιο αυτού του γεγονότος ότι η ENRC δεν αποτελούσε μέρος του διαύλου εγχώριων πωλήσεων της Kazchrome αποσκοπούσε αποκλειστικώς στο να καταδειχθεί ο λόγος για τον οποίο έγινε δεκτό ότι υπήρχε διαφορά μεταξύ των εγχώριων πωλήσεων και των τιμών εξαγωγής δικαιολογούσα την προσαρμογή και όχι στο να αιτιολογηθεί γιατί οι σχέσεις μεταξύ των προσφευγουσών χαρακτηρίστηκαν παρόμοιες με τις σχέσεις εντολέα και αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας και, κατά συνέπεια, να θεμελιωθεί η ύπαρξη «προμηθειών» που συμπεριλήφθηκαν στην τιμή εξαγωγής. Συνεπώς, το στοιχείο αυτό αφορούσε την επιρροή του παράγοντα λόγω του οποίου έλαβε χώρα η προσαρμογή επί της συγκρισιμότητας των τιμών και όχι αυτή καθαυτή την ύπαρξή του.
- 36 Σκόπιμο είναι συνεπώς να επισημανθεί ότι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε ο προσβαλλόμενος κανονισμός ότι η ENRC επιτελούσε λειτουργίες παρόμοιες με εκείνες αντιπροσώπου που εργάζεται βάσει προμήθειας ερείδεται σε δύο στοιχεία, μνεία των οποίων γίνεται στην αιτιολογική σκέψη 74 του προσβαλλόμενου κανονισμού: στο γεγονός ότι, αφενός, οι προσφεύγουσες είναι χωριστές νομικές οντότητες και, αφετέρου, λειτουργούν βάσει σχέσεως αγοραστή-πωλητή.

- 37 Εξάλλου, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό συνάγεται, κατά συνέπεια, ότι οι διευκρινίσεις που παρέσχε το Συμβούλιο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τους λόγους αυτούς, το Συμβούλιο αποσκοπούσε στο να καταδείξει ότι τις προσφεύγουσες συνέδεε εμπορική σχέση βασισμένη σε κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού και ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, η ENRC δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι ενεργούσε ως εσωτερικό τμήμα πωλήσεων.
- 38 Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι, μέσω της απλής παραθέσεως των εν λόγω δύο στοιχείων, το γράμμα του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν παρέχει τη δυνατότητα να καταστούν γνωστά τα πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία βασίστηκε το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Συμβούλιο.
- 39 Ειδικότερα, αφενός, καίτοι είναι προφανές ότι οι προσφεύγουσες είναι διακριτές νομικές οντότητες και ότι κατά συνέπεια η ENRC δεν είναι εσωτερικό τμήμα πωλήσεων, η διαπίστωση αυτή δεν αρκεί, προκειμένου να θεμελιωθεί το συμπέρασμα ότι οι δραστηριότητες της ENRC δεν ήταν δραστηριότητες εσωτερικού τμήματος πωλήσεων αλλά αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας.
- 40 Αφετέρου, η διαπίστωση και μόνον ότι οι προσφεύγουσες «ενεργούσαν βάσει σχέσεως πωλητή-αγοραστή» δεν καθιστά κατανοητούς τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο έκρινε, παρά τα προβληθέντα από τις προσφεύγουσες στοιχεία, ότι η μεταξύ τους εμπορική σχέση βασιζόταν σε κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού και ότι, κατ' αποτέλεσμα, η ENRC δεν λειτουργούσε ως εσωτερικό τμήμα πωλήσεων αλλά ως αντιπρόσωπος που ενεργεί βάσει προμηθειών. Επισημαίνεται, ειδικότερα, ότι καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, οι προσφεύγουσες επικαλούνταν στοιχεία, προκειμένου να αποδείξουν ότι η ENRC δεν ενεργούσε ως συνδεδεμένος πωλητής αλλά ως εσωτερικό τμήμα πωλήσεως για τα εργοστάσια της Kazchrome.
- 41 Εξάλλου, μολονότι, όπως ορθώς υποστηρίζει το Συμβούλιο, το ζήτημα αν η αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να αξιολογείται βάσει όχι μόνο του γράμματός του (βλ. ως άνω σκέψη 31) αλλά και λαμβανομένης υπόψη της ανταλλαγείσας μεταξύ της Επιτροπής και των

προσφευγουσών αλληλογραφίας κατά τη διάρκεια διαδικασίας αντιντάμπινγκ, εντούτοις η διαπίστωση αυτή δεν δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως τηρήθηκε εν προκειμένω.

- 42 Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι το Συμβούλιο δεν παρέσχε διευκρινίσεις όσον αφορά τα έγγραφα της δικογραφίας στα οποία περιλαμβάνεται η κρίσιμη αλληλογραφία ούτε με τα γραπτά υπομνήματα που υπέβαλε ούτε στην επ' ακροατηρίου συζήτηση. Εξάλλου, συμπληρωματικές διευκρινίσεις όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο να θεωρήσει ότι τις προσφεύγουσες συνέδεε σχέση πωλητή-αγοραστή δεν ανεγράφησαν ούτε στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο της 5ης Οκτωβρίου 2007 (αιτιολογική σκέψη 72) ούτε στο αναθεωρημένο τελικό ενημερωτικό έγγραφο της 31ης Οκτωβρίου 2007 (αιτιολογική σκέψη 74). Τα ως άνω δύο έγγραφα συντάχθηκαν, ειδικότερα, κατά τρόπο πανομοιότυπο με τον προσβαλλόμενο κανονισμό και δεν παρέσχαν περισσότερες διευκρινίσεις. Συμπληρωματικές πληροφορίες δεν περιέχονται ούτε στα έγγραφα που αφορούσαν συγκεκριμένα τις προσφεύγουσες και απεστάλησαν ταυτοχρόνως με τα δύο προαναφερθέντα έγγραφα ή μεταγενέστερα, όπως το έγγραφο της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2007 που απεστάλη σε απάντηση προς την αντίδραση των προσφευγουσών στο αναθεωρημένο τελικό ενημερωτικό έγγραφο.
- 43 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι στερείται αιτιολογίας η κρίση του Συμβουλίου ότι η ENRC είχε μέσα στη ροή πωλήσεων της Kazchrome στην Κοινότητα λειτουργίες παρόμοιες με εκείνες αντιπροσώπου που εργάζεται βάσει προμήθειας.
- 44 Τα λοιπά επιχειρήματα που το Συμβούλιο προέβαλε κατά τη διάρκεια δίκης δεν μπορούν να επηρεάσουν την εκτίμηση αυτή.
- 45 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το βάσιμο της κρίσεώς του προκύπτει, αφενός, από το γεγονός ότι η σύμβαση αγοράς-πωλήσεως που συνήψαν οι προσφεύγουσες [απόρρητο]¹ είναι προφανώς τυπική και, αφετέρου, από ορισμένα στοιχεία που αυτές παρέθεσαν στην προσφυγή τους, προκειμένου να αποδείξουν ότι η ENRC δεν ενεργεί

1 – Απόρρητα στοιχεία που έχουν παραλειφθεί.

ως αντιπρόσωπος που εργάζεται βάσει προμήθειας. Υποστηρίζει κατά τον τρόπο αυτό ότι οι λειτουργίες της ENRC δεν πρέπει να θεωρούνται ως συμπληρωματικές των λειτουργιών της Kazchrome [απόρρητο] και ότι η δομή του ομίλου, στον οποίο ανήκουν οι προσφεύγουσες, επιβεβαιώνει ότι η υφιστάμενη μεταξύ τους σχέση δεν μπορούσε να θεωρείται ως ισοδύναμη σχέσεως μεταξύ εντολέα και εντολοδόχου που εργάζεται βάσει προμηθειών. Κατά το Συμβούλιο το γεγονός ότι η διέπουσα τις σχέσεις των προσφευγουσών σύμβαση είναι, όπως διατείνεται, τυπική ήταν εμφανές και δεν ήταν αναγκαίο να αναφερθεί ρητώς.

46 Εντούτοις, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι χωρίς αμφιβολία η σύμβαση ήταν τυπική, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες επικαλέστηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σειρά στοιχείων σχετικών με τη μεταξύ τους σχέση και τις λειτουργίες της ENRC από τα οποία, κατ' αυτές, προέκυπτε ότι η ENRC λειτουργούσε ως εσωτερικό τμήμα πωλήσεων παραγωγού. Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι στηριζόμενες στην ερμηνεία του προσβαλλόμενου κανονισμού και την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας οι προσφεύγουσες –και το Γενικό Δικαστήριο– δεν μπορούσαν να κατανοήσουν, αφενός, ότι το συμπέρασμα κατά το οποίο η μεταξύ τους σχέση ήταν σχέση πωλητή-αγοραστή συναφθείσα υπό κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού, στηριζόταν στον υποτιθέμενο τυπικό χαρακτήρα της μεταξύ τους συμβάσεως, αφετέρου, και κατά μείζονα λόγο, γιατί ο τυπικός χαρακτήρας της συμβάσεως δικαιολογούσε αυτός καθεαυτόν το ως άνω συμπέρασμα παρά τις λοιπές προβληθείσες περιστάσεις. Επισημαίνεται, συνεπώς, μεταξύ άλλων ότι, σε απάντηση προς την πραγματοποιηθείσα από το Συμβούλιο στο υπόμνημα αντικρουσεώς του αναφορά στη σύμβαση, οι προσφεύγουσες διατείνονται στο υπόμνημά τους απαντήσεως ότι ο ενδεχόμενος τυπικός χαρακτήρας αφορά εξωτερικούς τύπους που δεν επενεργούν στη φύση της μεταξύ τους σχέσεως.

47 Υπ' αυτές τις περιστάσεις, η πραγματοποιηθείσα από το Συμβούλιο αναφορά στον τυπικό χαρακτήρα της μεταξύ των προσφευγουσών συμβάσεως πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά νέα αιτιολογία προβαλλόμενη στο δικαστικό στάδιο, η οποία δεν μπορεί να αναπληρώσει την ελλιπή αιτιολογία που διαπιστώθηκε ανωτέρω.

- 48 Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την παραπομπή εκ μέρους του Συμβουλίου σε άλλα στοιχεία που παρέθεσαν οι προσφεύγουσες στην προσφυγή τους, τα οποία επιβεβαιώνουν, κατά το Συμβούλιο, το βάσιμο της κρίσεώς του (βλ. ανωτέρω σκέψη 45), αλλά δεν παρατέθηκαν ούτε στον προσβαλλόμενο κανονισμό ούτε στα έγγραφα της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Εξάλλου, το Συμβούλιο δεν προβάλλει κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι το συμπέρασμά του στηρίχθηκε στα προαναφερθέντα στοιχεία.
- 49 Πρέπει, ως εκ τούτου, να γίνει δεκτός ο σχετικός με την έλλειψη αιτιολογίας λόγος που προέβησαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της τέταρτης ομάδας λόγων.

Όσον αφορά την πέμπτη ομάδα λόγων σχετικά με τον υπολογισμό της υποτιμολογήσεως

- 50 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό κρίθηκε ότι, όσον αφορά το προϊόν καταγωγής Καζακστάν, υπήρξε συνολική υποτιμολόγηση της τάξεως του 4,5% βάσει μέσου σταθμισμένου όρου, ήτοι οι τιμές στις οποίες πωλήθηκε το προϊόν στην Κοινότητα ήταν κατά 4,5% χαμηλότερες από τις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής (αιτιολογική σκέψη 104).
- 51 Κατά τον προσβαλλόμενο κανονισμό το περιθώριο της υποτιμολογήσεως υπολογίστηκε, για όλες τις χώρες, μέσω συγκρίσεως των τιμών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής εκ του εργοστασίου με τις τιμές των εισαγόμενων αγαθών κατά την είσοδό τους στην εδαφική επικράτεια της Κοινότητας, δεόντως αναπροσαρμοσμένων, ώστε να ληφθεί υπόψη το κόστος εκφόρτωσης και εκτελωνισμού (αιτιολογική σκέψη 105).

- 52 Δεδομένου ότι ορισμένα προϊόντα των προσφευγουσών μεταφέρθηκαν σιδηροδρομικώς από το Καζακστάν στους λιμένες του Klaipėda (Λιθουανία) ή του Kaliningrad (Ρωσία), τα προϊόντα αυτά διέσχισαν τη Λιθουανία υπό το τελωνειακό καθεστώς «εξωτερικής διαμετακομίσεως» πριν φορτωθούν και μεταφερθούν διά των διεθνών υδάτων στον λιμένα προορισμού, κατά κύριο λόγο το Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες). Επομένως, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 51 ανωτέρω, οι τιμές των εν λόγω προϊόντων των προσφευγουσών υπολογίστηκαν προς τον σκοπό της συγκρίσεως με τις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής διά της αφαιρέσεως από τις τιμές εξαγωγής «εκφορτωθέντος προϊόντος» του κόστους που αντιστοιχούσε στη μεταφορά από το σημείο των συνόρων μεταξύ της Λευκορωσίας και της Λιθουανίας μέσω του οποίου τα εν λόγω προϊόντα εισήλθαν στο δεύτερο κράτος μέλος μέχρι τον λιμένα προορισμού.
- 53 Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, υπολογίζοντας το περιθώριο υποτιμολογήσεως με σημείο αναφοράς τις τιμές των προϊόντων τους κατά την πρώτη είσοδό τους στο κοινοτικό χερσαίο έδαφος, ενώ είχαν εκτελωνισθεί αλλού, το Συμβούλιο παρέβη, μεταξύ άλλων, το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009) και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Υπενθυμίζουν ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού επιβάλλει αντικειμενική εξέταση της επιρροής των εισαγωγών στις τιμές που έχουν τα προϊόντα εντός της κοινοτικής αγοράς και υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο παρέβη την εν λόγω διάταξη, καθότι η πραγματοποιηθείσα προσαρμογή είναι προδήλως άδικη και εισάγουσα δυσμενείς διακρίσεις.
- 54 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι ο βασικός κανονισμός δεν ορίζει λεπτομερειακώς πώς πρέπει να γίνεται η ανάλυση της υποτιμολογήσεως και διατείνεται, κατά συνέπεια, ότι διαθέτει συναφώς ευρύ πεδίο διακριτικής ευχέρειας. Φρονεί ότι η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό των τιμών εισαγωγής προς τον σκοπό υπολογισμού της υποτιμολογήσεως δεν ήταν προδήλως άδικη και εισάγουσα διακρίσεις και δεν παρέβη, επομένως, το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.
- 55 Παρατηρείται ότι από τα επιχειρήματα των διαδίκων προκύπτει ότι ο ακριβέστερος τρόπος υπολογισμού της υποτιμολογήσεως των τιμών είναι η σύγκριση των τιμών εισαγωγής και των τιμών των προϊόντων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής συμπεριλαμβανομένων όλων των εξόδων μέχρι τις εγκαταστάσεις των πελατών. Δεδομένου

ότι η μέθοδος αυτή δεν είναι εφαρμόσιμη λόγω του μεγάλου αριθμού υπολογισμών που συνεπάγεται, οι διάδικοι συμφωνούν ότι δίκαιη σύγκριση μπορεί να γίνει μέσω συγκρίσεως των τιμών «εκ του εργοστασίου» των προϊόντων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής με τις τιμές εισαγωγής, χωρίς τα έξοδα μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένου μέρους των προαναφερθέντων εξόδων, ώστε να συνεκτιμηθεί το γεγονός ότι οι εισαγωγές, αφενός, δεν ανταγωνίζονται τα κοινοτικά προϊόντα στις «εκ του εργοστασίου» τιμές τους, αφετέρου, πρέπει να διανύουν μεγάλες αποστάσεις, προκειμένου να φτάσουν στις εγκαταστάσεις των κοινοτικών πελατών.

- 56 Οι διάδικοι διαφωνούν όμως ως προς το ζήτημα αν το σημείο αναφοράς από το οποίο και μετά δεν πρέπει να συνυπολογίζονται τα έξοδα μεταφοράς των εισαγωγών στις τιμές εξαγωγών, ώστε να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας της συγκρίσεως με τα προϊόντα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, είναι το σημείο του εκτελωνισμού, όπως προβάλλουν οι προσφεύγουσες, ή ο τόπος στον οποίο οι εισαγωγές εισέρχονται για πρώτη φορά στο χερσαίο έδαφος της Κοινότητας, όπως υποστήριξε το Συμβούλιο.
- 57 Παρατηρείται ότι προς τους σκοπούς της υπό κρίση υποθέσεως δεν είναι απαραίτητο να προσδιορισθεί το πλέον ενδεδειγμένο γενικώς σημείο αναφοράς και αρκεί να εξετασθεί αν, υπό τις προκειμένες περιστάσεις, η προκριθείσα από το Συμβούλιο επιλογή ήταν προδήλως μη ενδεδειγμένη.
- 58 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009) προβλέπει ότι «[δ]ασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία». Η διάταξη αυτή του άρθρου 1 υπό τον τίτλο «Αρχές» θέτει τον βασικό κανόνα για την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, κατά τον οποίο δεν αρκεί τα εισαγόμενα προϊόντα να αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, αλλά πρέπει επιπλέον η θέση τους σε κυκλοφορία να προξενεί ζημία. Ακριβώς προκειμένου να τονισθεί ότι απαιτείται η ύπαρξη ζημίας, ο βασικός κανονισμός προβλέπει στο άρθρο του 3, παράγραφοι 2 και 3 (νυν άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1225/2009), ότι πρέπει να ελέγχεται κατά τρόπο αντικειμενικό η επίδραση των

εισαγωγών στην τιμή παρόμοιων προϊόντων εντός της κοινοτικής αγοράς και, προς τον σκοπό αυτό, να εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές ομοειδών προϊόντων ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση.

59 Εκ των προπαρατεθέντων συνάγεται ότι ακριβώς με γνώμονα την πιθανότητα προκλήσεως ζημίας από τις εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να εξετασθεί το ζήτημα αν το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατά τον ορισμό του σημείου αναφοράς με βάση το οποίο θα έπρεπε, εν προκειμένω, να υπολογισθούν οι τιμές των προϊόντων των προσφευγουσών που πρέπει να συγκριθούν με τις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Το ίδιο το Συμβούλιο αναγνωρίζει, εξάλλου, ότι υπάρχει σχέση μεταξύ υποτιμολογήσεως και αιτιώδους συνάφειας, όταν ισχυρίζεται ότι «ο υπολογισμός της υποτιμολογήσεως είναι ιδιαίτερος σημαντικός στο πλαίσιο της εξετάσεως των τιμών εισαγωγής, προκειμένου να αξιολογηθεί η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ και της διαπιστωθείσας ζημίας» και ότι η υπό κρίση ομάδα λόγων «αφορά τεχνικό ζήτημα το οποίο είναι κρίσιμο, προκειμένου να καθορισθεί τόσο η ζημία όσο και η αιτιώδης συνάφεια».

60 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι τιμές των εισαγωγών έπρεπε να είχαν υπολογισθεί βάσει των τιμών εξαγωγής «εκφορτωθέντος προϊόντος», και επομένως στον λιμένα εκτελωνισμού και όχι στο σημείο εισόδου τους στο φυσικό έδαφος της Κοινότητας. Διατείνονται, μεταξύ άλλων, ότι η επιλογή του δεύτερου είναι ανεπιεικής, καθόσον συνεπάγεται ότι προϊόντα για τα οποία ο πελάτης πληρώνει την ίδια τιμή και του παραδίδονται στο ίδιο μέρος προξενούν ή όχι ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής αναλόγως του αν η διαδρομή που ακολουθήθηκε για τη μεταφορά τους μέχρι τον λιμένα εκτελωνισμού περιλαμβάνει ή όχι μία πρώτη διέλευση από το κοινοτικό έδαφος, και τούτο ακόμη και αν αυτή λαμβάνει χώρα υπό το τελωνειακό καθεστώς «εξωτερικής διαμετακομίσεως» και δεν προϋποθέτει εισαγωγή εμπορευμάτων.

- 61 Το Συμβούλιο ανταπαντά ότι οι εισαγωγές εισέρχονται στην κοινοτική αγορά όταν εισέρχονται για πρώτη φορά στο έδαφος της Κοινότητας, ενώ τα προϊόντα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής εισέρχονται όταν εξέρχονται του εργοστασίου, και επομένως στα δύο αυτά μέρη πρέπει να υποθεθεί ότι τα προϊόντα βρίσκονται σε άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ τους, καθιστώντας κατά τον τρόπο αυτό δυνατή τη δίκαιη σύγκριση.
- 62 Παρατηρείται ότι, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, οι τιμές στις οποίες βασίστηκε το Συμβούλιο δεν αντικατοπτρίζουν τις τιμές που διαπραγματεύτηκαν οι πελάτες στην Κοινότητα, ήτοι γενικώς τις τιμές cif (κόστος, ασφάλιση και ναύλος) στον λιμένα εκτελωνισμού και δεν αντιπροσωπεύουν κατασκευασμένη από αυτό αξία. Μολονότι κάθε διαδικασία αντιντάμπινγκ συνεπάγεται πράγματι περίπλοκους υπολογισμούς και συχνά τη συνεκτίμηση κατασκευασμένων τιμών, εντούτοις, δεδομένου ότι η αξία που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο για να ελέγξει την υποτιμολόγηση υπολογίστηκε κατά τη διάρκεια έρευνας με βάση τις πληροφορίες που παρέσχαν οι προσφεύγουσες, δεν ήταν δυνατό να ληφθεί υπόψη από τους πελάτες, προκειμένου αυτοί να αποφασίσουν αν θα αγόραζαν από τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής ή από τις προσφεύγουσες. Οι προαναφερθέντες πελάτες δεν ήταν δυνατό να εκτιμήσουν την εν λόγω αξία, καθόσον από κανένα στοιχείο δεν είναι δυνατό να συναχθεί ότι γνώριζαν την ακριβή διαδρομή που ακολούθησαν τα εμπορεύματα πριν την άφιξή τους στο σημείο εκτελωνισμού και ότι γνώριζαν, κατά συνέπεια, ότι τα προϊόντα είχαν, κατά ένα μέρος της διαδρομής τους, ήδη διέλθει από το κοινοτικό έδαφος. Το Συμβούλιο παραδέχτηκε ως εκ τούτου, σε απάντηση προς ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία, ότι αγνοούσε αν οι πελάτες γνώριζαν τη διαδρομή που ακολούθησαν τα εμπορεύματα, αλλά ότι, εν πάση περιπτώσει, η διαδρομή αυτή δεν το ενδιέφερε, καθότι σημασία γι' αυτό είχε μόνον η τελική τιμή του προϊόντος κατά την άφιξή του στο εργοστάσιό τους.
- 63 Εκ των προαναφερθέντων συνάγεται ότι την απόφαση των πελατών να αποκτήσουν τα προϊόντα των προσφευγουσών και όχι τα προϊόντα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής επηρέασαν οι τιμές που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεως μεταξύ των προσφευγουσών και των πελατών και όχι οι τιμές σε ενδιάμεσο στάδιο της μεταφοράς, επί κοινοτικού έστω εδάφους. Ειδικότερα, ακόμη και αν, όπως διατείνεται το Συμβούλιο, αυτό που ενδιαφέρει τους πελάτες είναι η τελική τιμή του προϊόντος όταν αυτό φτάνει στο εργοστάσιό τους, εντούτοις, όπως υπογράμμισαν οι προσφεύγουσες σε απάντησή τους προς ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι πελάτες γνωρίζουν τα έξοδα μεταφοράς από τον λιμένα εκτελωνισμού

μέχρι τα εργοστάσιά τους και μπορούσαν κατά συνέπεια ευχερώς να υπολογίσουν την τελική τιμή βάσει των τιμών cif στον λιμένα εκτελωνισμού τις οποίες αυτές διαπραγματεύτηκαν μαζί τους.

- 64 Συνάγεται ακόμη ότι, όπως υποστηρίζουν και οι προσφεύγουσες, όλα τα προϊόντα που αυτές ή παραγωγοί άλλων χωρών εξαγωγής πώλησαν σε κοινοτικούς πελάτες προξένησαν την ίδια ζημία, ανεξαρτήτως της διαδρομής που ακολουθήθηκε για τη μεταφορά τους, εφόσον πωλήθηκαν σε πελάτες στον ίδιο τόπο και στην ίδια ή παραπλήσια τιμή.
- 65 Σκόπιμο είναι, επιπλέον, να επισημανθεί ότι στην περίπτωση των εμπορευμάτων των προσφευγουσών ή άλλων εξαγωγέων που εισήλθαν σε κοινοτικό έδαφος μέσω του λιμένα εκτελωνισμού το Συμβούλιο θεώρησε ότι τα έξοδα μεταφοράς ανάμεσα στους λιμένες και τις εγκαταστάσεις του πελάτη ήταν ισοδύναμα με τα έξοδα μεταφοράς μεταξύ του εργοστασίου του κοινοτικού παραγωγού και των ιδίων των εγκαταστάσεων. Το Συμβούλιο, όμως, δεν απέδειξε ότι η επιπλέον αφαίρεση σημαντικού μέρους των εξόδων μεταφοράς που προέκυψαν πριν την άφιξη στον λιμένα εκτελωνισμού ήταν απαραίτητη για τη διεξαγωγή δίκαιης συγκρίσεως, ήτοι, προκειμένου να μην συμπεριληφθούν στην τιμή εισαγωγών τα έξοδα που δεν συνυπολογίσθηκαν στην τιμή του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, όταν τα προϊόντα διήλθαν από τη Λιθουανία υπό καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως για εκατοντάδες χιλιόμετρα πριν τη φόρτωση και τη μεταφορά τους από τα διεθνή ύδατα.
- 66 Η διαπίστωση αυτή μπορεί να καταδειχθεί εναργέστερα μέσω του παραδείγματος που το ίδιο το Συμβούλιο επικαλέστηκε στο υπόμνημά του ανταπαντήσεως. Έθεσε, συγκεκριμένα, το ερώτημα για ποιον λόγο οι τιμές ορισμένων εμπορευμάτων των προσφευγουσών έπρεπε να υπολογισθούν λαμβανομένης υπόψη της διελυσεώς τους από τα σύνορα μεταξύ Λευκορωσίας και Λιθουανίας, ενώ και τα προϊόντα των Πολωνών παραγωγών πρέπει να μεταφέρονται από τα εργοστάσιά τους στην Πολωνία. Εντούτοις, καθόσον τα έξοδα από το εργοστάσιο στην Πολωνία θεωρήθηκαν ως ισοδύναμα με τα έξοδα από τον λιμένα του Ρότερνταμ για τις εισαγωγές που

φτάνουν κατευθείαν σε αυτόν και εκτελωνίζονται στο εν λόγω σημείο, ουδόλως αποδεικνύεται ότι η αφαίρεση εν προκειμένω σημαντικών εξόδων που σχετίζονται με τη μεταφορά από τα σύνορα Λιθουανίας-Λευκορωσίας μέχρι τον λιμένα του Ρότερνταμ ήταν αναγκαία, για να διασφαλισθεί ότι θα συγκριθούν κατά δίκαιο τρόπο οι τιμές των εμπορευμάτων των προσφευγουσών με τις τιμές Πολωνού παραγωγού.

- 67 Υπ' αυτές τις περιστάσεις πρέπει να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο υπέπεσε εν προκειμένω σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι η αντικειμενική σύγκριση των τιμών εισαγωγής με τις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής προϋπέθετε στην υπό κρίση υπόθεση ότι το σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό των τιμών εισαγωγής ήταν τα σύνορα Λευκορωσίας-Λιθουανίας όσον αφορά τα προϊόντα των προσφευγουσών που διακινήθηκαν μέσω των λιμένων του Klaipėda και του Kaliningrad.
- 68 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα του Συμβουλίου κατά το οποίο αν για τον υπολογισμό των τιμών των εισαγωγών είχε ληφθεί ως σημείο αναφοράς ο λιμένας εκτελωνισμού θα υπονομευόταν το σύστημα, καθότι οι εξαγωγείς θα ενθαρρύνονταν να συμφωνούν με τους πελάτες τους τον πλησιέστερο στα εργοστάσιά τους δυνατό εκτελωνισμό, υπενθυμίζεται ότι το συμπέρασμα που συνήχθη από τον ως άνω έλεγχο αφορά αποκλειστικώς την υπό κρίση υπόθεση και ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο πρέπει να λαμβάνουν υπόψη στο πλαίσιο της διακριτικής τους ευχέρειας όλα τα κρίσιμα στοιχεία της εκάστοτε περιπτώσεως, συμπεριλαμβανομένων και των ενδείξεων από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ότι, σε αντίθεση προς την υπό κρίση υπόθεση, μέσω της επιλογής των μέσων μεταφοράς και των σημείων εκτελωνισμού επιδιώκεται η νόθευση της συγκρίσεως των τιμών των εισαγωγών με τις τιμές των κοινοτικών προϊόντων.
- 69 Σκόπιμο είναι, επομένως, να γίνει δεκτή η αιτίαση περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως την οποία προέβαλαν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της πέμπτης τους ομάδας λόγων ακυρώσεως.

- 70 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, αν δεν είχε λάβει χώρα η προσαρμογή της τιμής εξαγωγής της Kazchrome, κατά την αιτιολογική σκέψη 67 του βασικού κανονισμού, δεν θα είχε θεωρηθεί ότι τα προϊόντα των προσφευγουσών αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ ή, τουλάχιστον, ότι το προσδιορισθέν περιθώριο του ντάμπινγκ ήταν χαμηλότερο αυτού που υπολογίστηκε στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού και χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό του επιβληθέντος δασμού ντάμπινγκ (αιτιολογική σκέψη 170). Εξάλλου, από τη δικογραφία συνάγεται ότι ο υπολογισμός των τιμών εξαγωγής των προσφευγουσών προς την Κοινότητα κατά τη διέλευσή τους από τα σύνορα μεταξύ Λευκορωσίας και Λιθουανίας είχε ως συνέπεια να εφαρμοστούν χαμηλότερες τιμές σε σχέση με τις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, γεγονός στο οποίο βασίζεται το συμπέρασμα ότι η εισαγωγή των προϊόντων των προσφευγουσών προξένησε ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής (αιτιολογική σκέψη 145 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Συνάγεται, επομένως, ότι οι δύο αιτιάσεις που έγιναν δεκτές από το Γενικό Δικαστήριο αφορούν εκτιμήσεις που συνιστούν το αναγκαίο θεμέλιο για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών SiMn που παράγει η Kazchrome.
- 71 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός, καθόσον αφορά τις εισαγωγές SiMn που παράγει η Kazchrome, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών λόγων και επιχειρημάτων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες.

Όσον αφορά το αποζημιωτικό αίτημα

- 72 Με το αίτημα αυτό οι προσφεύγουσες ζητούν την αποκατάσταση τριών ειδών ζημιών, οι οποίες συνίστανται σε διαφυγόντα κέρδη, στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν προς τον σκοπό της παρούσας διαδικασίας και τις ζημίες που υπέστησαν οι μετοχές της μητρικής τους εταιρίας στις 7 Δεκεμβρίου 2007.
- 73 Κατά πάγια νομολογία, η στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας κατά την έννοια του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, λόγω παράνομης

συμπεριφοράς των οργάνων της, εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, ήτοι του παράνομου χαρακτήρα της προσαπτομένης στα θεσμικά όργανα συμπεριφοράς, του υποστατού της ζημίας και της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προβαλλομένης συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, 26/81, *Oleifici Mediterranei* κατά ΕΟΚ, Συλλογή 1982, σ. 3057, σκέψη 16, και του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1998, T-199/96, *Bergaderm* και *Gouril* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2805, σκέψη 48). Εφόσον δεν πληρούνται μία από τις τρεις προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, οι αξιώσεις αποζημίωσης πρέπει να απορριφθούν, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθούν οι άλλες δύο προϋποθέσεις (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Φεβρουαρίου 2002, T-170/00, *Förde-Reederei* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-515, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 74 Εν προκειμένω, ο έλεγχος πρέπει να ξεκινήσει από την προϋπόθεση που αφορά την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των φερόμενων παρανομιών και της προβαλλόμενης ζημίας.
- 75 Όσον αφορά, κατά πρώτον, την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των διαφυγόντων κερδών και των προβαλλόμενων ζημιών, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, αν δεν είχε λάβει χώρα η παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής, η οποία συνίστατο στην κίνηση διαδικασίας κατά του Καζακστάν και την πρόταση λήψεως μέτρων, ούτε είχε εκδοθεί παρανόμως ο προσβαλλόμενος κανονισμός από το Συμβούλιο, θα είχαν πραγματοποιήσει κέρδη πολύ πιο σημαντικά σε σχέση με αυτά που όντως πραγματοποίησαν στην κοινοτική αγορά. Ισχυρίζονται συναφώς ότι οι πωλήσεις ENRC προς την Κοινότητα, από την έναρξη της διαδικασίας αντιντάμπινγκ έως και την άσκηση της προσφυγής, αποδεικνύουν την ύπαρξη αξιοσημείωτης μείωσης της συνολικής αξίας [απόρρητο].
- 76 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν αρκεί, προκειμένου να αποδειχθεί η αιτιώδης συνάφεια που απαιτεί η νομολογία για τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, να αναφέρεται απλώς και μόνον ότι μειώθηκε ο όγκος των πωλήσεων. Ειδικότερα, παρατηρείται ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο όγκος των εισαγωγών και των πωλήσεων του κοινοτικού κλάδου παραγωγής διαφέρουν σημαντικά από έτος σε έτος. Συνεπώς, μεταξύ άλλων, ενώ οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η διαφορά του όγκου πωλήσεων το 2006 και το 2007 αρκεί, προκειμένου να αποδειχθεί η αιτιώδης συνάφεια, από τα επιχειρήματα που προέβαλαν στο πλαίσιο του ακυρωτικού τους αιτήματος, και ειδικότερα το επιχειρήμα κατά το οποίο οι εισαγωγές της

Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας συνυπολογίσθηκαν στις εισαγωγές τους, προκύπτει ότι οι εξαγωγές προς την Κοινότητα το 2004 [απόρρητο] ήταν λιγότερες σε σχέση με αυτές το 2007 [απόρρητο], μολονότι δεν εκκρεμούσε τότε καμία έρευνα που να τις αφορά. Ομοίως, από τη σύγκριση του αριθμού των εξαγωγών το 2006 [απόρρητο] με τον αντίστοιχο του 2007 [απόρρητο] και του αριθμού των εξαγωγών το 2002 και το 2003 [απόρρητο] με τον αντίστοιχο του 2004 [απόρρητο] αποδεικνύεται ότι σημαντικές μειώσεις εισαγωγών από το Καζακστάν δεν απορρέουν αποκλειστικώς από την κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ ή την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ.

- 77 Η σύγκριση των όγκων πωλήσεων που κατεγράφησαν στον προσβαλλόμενο κανονισμό για άλλες χώρες επιβεβαιώνει τη μεταβλητότητα των εν λόγω όγκων πωλήσεων στην επίμαχη αγορά αναλόγως του έτους. Ο παρατιθέμενος στην αιτιολογική σκέψη 137 του προσβαλλόμενου κανονισμού πίνακας σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα από τη Νότια Αφρική αποτυπώνει αύξηση κατά 70 % το 2003 (81 330 τόνοι) σε σχέση με το 2002 (47 808 τόνοι), ακολουθούμενη από μείωση κατά 27,76 % το 2004 (58 753 τόνοι) σε σχέση με το 2003. Ο παρατιθέμενος στην αιτιολογική σκέψη 138 του προσβαλλόμενου κανονισμού πίνακας σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα από τρίτα κράτη πλην της Νορβηγίας, της Ινδίας, της Νότιας Αφρικής και των κρατών που αφορά η έρευνα, αποτυπώνει αύξηση κατά 28 % το 2003 (108 539 τόνοι) σε σχέση με το 2002 (84 904 τόνοι), ακολουθούμενη από νέα αύξηση κατά 15,05 % το 2004 (124 872 τόνοι) σε σχέση με το 2003, ενώ η σύγκριση των αριθμητικών στοιχείων των ετών 2004 και 2005 (63 178 τόνοι) καταδεικνύει μείωση κατά 49,41 %.
- 78 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ, αφενός, των εξόδων για τη συμμετοχή τους στη διοικητική διαδικασία και, αφετέρου, των προβαλλόμενων παρανομιών, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, αν η Κοινότητα δεν είχε συμπεριλάβει παρανόμως το Καζακστάν στην έρευνα, αυτές δεν θα είχαν υποβληθεί στα συγκεκριμένα έξοδα και ότι, αν μετά την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή δεν είχε ενεργήσει κατά σοβαρή και πρόδηλη υπέρβαση του περιθωρίου διακριτικής της ευχέρειας και/ή κατά κατάχρηση της εξουσίας της, η συνεργασία τους και οι σχετικές με αυτήν δαπάνες θα είχαν αποτρέψει την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ.

- 79 Πρώτον, παρατηρείται ότι, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, τα έξοδα προς τον σκοπό συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία θα μπορούσαν να απορρεύσουν στη χειρότερη περίπτωση μόνον από την κίνηση της έρευνας και τη διεξαγωγή της και όχι από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού αυτού καθεαυτών.
- 80 Δεύτερον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η ζημία πρέπει να προκύπτει ευθέως από την προβαλλόμενη ζημία και όχι από επιλογή του προσφεύγοντος όσον αφορά τον τρόπο αντιδράσεως στη φερόμενη ως παράνομη πράξη. Ειδικότερα, κρίθηκε ότι το γεγονός απλώς και μόνο ότι η παράνομη συμπεριφορά αποτέλεσε αναγκαία προϋπόθεση (*conditio sine qua non*) επελεύσεως της ζημίας, υπό την έννοια ότι η ζημία δεν θα είχε επέλθει ελλείψει τέτοιου είδους συμπεριφοράς, δεν αρκεί, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας (βλ., κατ' αυτή την έννοια, διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007, T-113/04, *Atlantic Container Line* κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψεις 31 έως 40).
- 81 Δεν απαιτείται συμμετοχή των παραγωγών-εξαγωγέων (ή κάποιου άλλου ενδιαφερόμενου μέρους) σε διαδικασία αντιντάμπινγκ (διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 1996, T-134/95, *Dysan Magnetics* και *Review Magnetics* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-181, σκέψη 27), και αυτοί είναι ελεύθεροι να αξιολογήσουν τη σκοπιμότητα και το ενδιαφέρον συμμετοχής καθώς και τον βαθμό συμμετοχής τους και τα έξοδα στα οποία θα υποβληθούν προς τον σκοπό αυτό. Είναι, εξάλλου, ελεύθεροι να επιλέξουν, μεταξύ άλλων, να συμμετάσχουν, ζητώντας απλώς από το προσωπικό τους να καταγράψει τα κρίσιμα επιχειρήματα και να εκπροσωπηθούν από το προσωπικό της νομικής τους υπηρεσίας ή να προσφύγουν στις υπηρεσίες δικηγορικού γραφείου.
- 82 Εν πάση περιπτώσει, όπως διατείνεται το Συμβούλιο, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι οι αντιστοιχούσες στην εργασία του προσωπικού των προσφευγουσών δαπάνες σχετίζονται άμεσα με την έρευνα, εφόσον ο μισθός του προσωπικού τους έπρεπε να καταβληθεί ανεξαρτήτως της υπάρξεως ή μη εκκρεμούς διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες δεν υποστηρίζουν καν ότι τα πρόσωπα που συμμετείχαν στη διαδικασία προσελήφθησαν για να παρακολουθήσουν τη διαδικασία ή ότι

απολύθηκαν ελλείψει επιπρόσθετου φόρτου εργασίας λόγω του ότι παρακολουθούσαν την πορεία της έρευνας.

- 83 Όσον αφορά τις αμοιβές των δικηγόρων, αρκεί να επισημανθεί ότι οι προσφεύγουσες απλώς επικαλέστηκαν τις εν λόγω δαπάνες, χωρίς καν να επιχειρήσουν να αποδείξουν ότι αυτές ήταν αναγκαίες και ότι δεν ήταν συνέπεια του τρόπου κατά τον οποίο επέλεξαν να αντιδράσουν στην κίνηση έρευνας.
- 84 Υπ' αυτές τις περιστάσεις, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των παρανομιών που προβάλλουν και των δύο πρώτων ειδών ζημίας που επικαλέστηκαν. Το αποζημιωτικό αίτημα πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί, καθόσον αφορά τις εν λόγω υποτιθέμενες ζημίες, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί η ύπαρξη κατάφωρης παραβίασεως ή το υπαρκτό των προβαλλόμενων ζημιών.
- 85 Όσον αφορά, τρίτον, τη ζημία που συνίσταται στις απώλειες λόγω της πτώσεως της αξίας της μετοχής της μητρικής εταιρίας των προσφευγουσών στις 7 Δεκεμβρίου 2007, πρέπει να υπομνησθεί ότι ουδόλως αναφέρθηκε στο πλαίσιο των σχετικών με την αιτιώδη συνάφεια επιχειρημάτων τους. Δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς, τα αιτήματα και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και συγκεκριμένα ώστε να μπορεί ο καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής ή της αγωγής, ενδεχομένως, χωρίς άλλα στοιχεία (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20· της 21ης Μαΐου 1999, T-154/98, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1703, σκέψη 49, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1999, T-277/97, Ismeri Europa κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1999, σ. II-1825, σκέψη 29). Σκόπιμο είναι επομένως να απορριφθεί το αποζημιωτικό αίτημα ως απαράδεκτο καθόσον αφορά την τελευταία προβαλλόμενη ζημία.

- 86 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί το αποζημιωτικό αίτημα στο σύνολό του.

Όσον αφορά το αίτημα λήψεως μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων

- 87 Οι προσφεύγουσες ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την προσκόμιση από το Συμβούλιο και την Επιτροπή σειράς εγγράφων σχετικών με ορισμένους από τους λόγους που αυτές προβάλλουν καθώς και να διατάξουν τον διορισμό ανεξάρτητου οικονομικού πραγματογνώμονα επιφορτισμένου με τη σύνταξη εκθέσεως όσον αφορά διάφορα ζητήματα της ένδικης διαφοράς.
- 88 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, δεν κρίνεται σκόπιμο να ζητηθεί η προσκόμιση των εγγράφων που επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες ούτε να ορισθεί ανεξάρτητος οικονομικός πραγματογνώμονας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 89 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, καθ' ο μέρος οι αγωγές τους στρέφονταν κατά της Επιτροπής, καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα αυτής.
- 90 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.

Υπό τις περιστάσεις της ένδικης διαφοράς οι προσφεύγουσες φέρουν το ήμισυ των δικαστικών τους εξόδων και το Συμβούλιο φέρει το άλλο ήμισυ των δικαστικών τους εξόδων καθώς και τα δικά του δικαστικά έξοδα.

- ⁹¹ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμα και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στο προηγούμενο εδάφιο, θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Υπό τις περιστάσεις της κύριας δίκης, η Euroalliances φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1420/2007 του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Καζακστάν και για [τον] τερματισμό της διαδικασίας για τις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου καταγωγής Ουκρανίας, ακυρώνεται, καθόσον εφαρμόζεται στις εισαγωγές πυριτιομαγγανίου που παράγει η Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ.
- 2) Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.

- 3) Οι Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing AG φέρουν το ήμισυ των δικών τους δικαστικών εξόδων καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της Transnational Company «Kazchrome» και της ENRC Marketing καθώς και τα δικά του έξοδα.

- 5) Η Euroalliages φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Czúcz

Labucka

Γρατσίας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Νοεμβρίου 2011.

(υπογραφές)